

Hälsingarna Anna-Clara och Thomas Tidholm.

FOTO: PRESSBILD

Barnböcker är faktiskt tillåtet för vuxna att läsa

Jag sitter jag där på tåget från borta till hemöver. Det är ett tåg där det allt som dyker upp någon t. Emellanåt också en bland vill en inte att vara någon där, att hälsa på och prata. Som nu, en vintermiddag på våra breddgrader ts. Och ingen bekant mer. Tågvärden alls pratsam heller, fast vi är varandra en smula. I papperssäckerna två böcker brukar hamna under

► Två bra barnböcker för alla

- **Lena Sjöberg:** I huset där jag bor (med affisch) Rabén & Sjögren
- **Thomas Tidholm (text) & Anna-Clara Tidholm (bild):** Vägen till Mormorsvägen Alfabet

Anna-Clara Tidholms mycket öppnande bilder, underfundigt realistiska, om det kan vara så. Och Thomas Tidholms inte för många ord. I såväl bilder

främmande i osalig blandning och allt känns som världen öppnar sig och vi i läsandet öppnar världen och vi trivs med den och vi tror på människan där. Inuti berättelsen

Tågvärden alls m heller, fast vi andra en smula. I papperssäckerna två böcker brukar hamna under barnböcker, efter barnböcker. Böcker är tillåtet envar att läsa. Ingen rekommendation bör låta bli seriat tolv eller tjugonio eller för hundraen. Stående och den kommer fram, "Mormorsvägen"

Anna-Clara Tidholms mycket öppnande bilder, underfundigt realistiska, om det kan vara så. Och Thomas Tidholms inte för många ord. I såväl bilder som ordbilder mängder att upptäcka, avtäcka och täcka över. Ljuvlig läsning i ensamhet. Förmodligen än ljuvigare med någon intill. Och än bättre det samtal som endast kan föreställas där på tågresan i all ensamhet. Ja, ensam är en knappast om en bok finns till sällskap!

Bok nummer två halas fram. Lena Sjöberg har såväl skrivit som ritat och gjort affischen som ligger i en liten ficka bak i boken: "I huset där jag bor". Det gör inget att det är en avritad koltrast på framsidan. Det gör inget heller att varje uppslag är så elegant fritt från text. Texten ligger i en rimmande tonart uppe till vänster och nere till höger på varje nytt uppslag och de fyra bilderna av rum och människor i huset där jag bor är fyllda av upptäckandets detaljer och helheter.

Här känns igen och här är

frammande i osalig blandning och allt känns som att världen öppnar sig och att vi i läsandet öppnar världen och vi trivs med det och vi tror på människan där. Inuti berättelsen och utanför berättelsen färgar det in oss. Jag skulle vilja skriva att det färjar in oss, det vill säga att boken, texten, bilderna, läsandet blir en färja att färdas i. Och det skriver en ann sittande på ett tåg där det nyss hördes "Nästa Mehedeby", med ett uttal av ortsnamnet som får mer än en att le.

Dessa båda böcker, skrivna och ritade av folk ur det vi kallar Gästrikland och Hälsingland blir förhoppningsvis mångas läsning under juldagarna och efterpå och långt senare. En om ett hus där vi alla skulle kunna vara inneboende. En om ett bostadsområde där vi alla skulle kunna vara barn och medelålders och gamla och alls inte mer.

Bengt Söderhäll

Poet och ordförande i Stig Dagermansällskapet
Medverkar regelbundet på AB Kultur.